

april 2010

DE SCHAKEL

**NEDERLANDSE INTERKERKELIJKE GEMEENTE
TE BENIDORM**

**kerkelijk centrum " HET ANKER "
Avda. Doctor Severo Ochoa 10
03503 Benidorm**

www.kerkinbenidorm.nl

“EEUWIG LEVEN” (Dat betekent: hier en nu en altijd leven in liefde en met vreugde.) n.a.v. Johannes 17

Eén in liefde. Daar geven twee mensen blijk van, wanneer ze elkaar het ja-woord geven. Dan kunnen er beloften van liefde en trouw voor elkaar en voor God klinken. Maar ook opnieuw de belofte van liefde van Gods kant voor ons. Eén in liefde. Velen in Nederland voelen zich één in hun woede en verdriet en bezorgdheid vanwege het koelbloedig vermoorden van weerloze kinderen, jongeren of ouderen. Nu zijn moord en doodslag zonder meer verwerpelijk. Het kost bestuurders altijd weer heel veel hoofdbreken om eenheid tot stand te brengen in de wil om tot goede afspraken te komen over de wijze waarop Nederland zo goed mogelijk geregeerd kan worden. Zodat daar vrede en vrijheid en liefde voor elkaar en voor God ook optimaal tot hun recht kunnen komen. Wanneer de eenheid in liefde voor en trouw aan de democratie gerealiseerd wordt, dan zal het vieren van de eenheid in de liefde voor God, daarin ook geen enkele belemmering ondervinden.

Hogepriesterlijk gebed

De Here Jezus zei kort vóór zijn lijden en sterven, vóór zijn opstanding en hemelvaart, dat Hij de mensen niet als wezen zal achterlaten? Hij zal tot de Vader bidden en Deze zal een andere Trooster geven om tot in eeuwigheid bij de mensen te zijn, de Geest der waarheid. De Heilige Geest. Johannes 17 heeft in de NBG-vertaling de titel “Hogepriesterlijk gebed” meegekregen. Het is nog niet zo eenvoudig aan te tonen waarom dit nu een hogepriesterlijk gebed genoemd zou kunnen worden. De offergedachte komt er niet voluit in aan de orde. We kunnen voor gegevens over Jezus als hogepriester veel beter het Hebreeënboek opslaan. In hoofdstuk 9:11,12 lezen we: “Christus daarentegen is aangetreden als hogepriester van al het goede dat ons is toebedacht: hij is door een indrukwekkender en volmaakter tent – die niet door mensenhanden gemaakt is en niet behoort tot onze schepping – voor eens en altijd het hemelse heiligdom binnengegaan, en dan niet met bloed van bokken en jonge stieren, maar met zijn eigen bloed. Zo heeft hij een eeuwige verlossing

verworven. Johannes 17 is wel degelijk een gebed van de Here Jezus. Bovendien wordt Hij beschouwd als dé Hogepriester. De aanleiding tot het gebed is het gesprek, dat Jezus even tevoren met zijn discipelen voerde, vlak voor zijn lijden en sterven. De leerlingen hadden juist te kennen gegeven dat zij nu toch echt geloofden, dat Hij, door zijn Vader die in de hemelen is, gezonden was. En nadat Hij hen er dan op gewezen heeft, dat ze verstrooid zullen worden en Hem alleen zullen laten, bidt Hij het gebed, zoals dat in Johannes 17 verwoord is. In de eerste plaats bidt Hij voor zijn discipelen. Niet voor de wereld bidt Hij. Dat betekent niet dat Hij die wereld maar aan haar lot overlaat. Daar komt Hij later op terug.

Eenheid

Bij dat alles klinkt er als een voortdurend terugkerend refrein: Laat hen allen één zijn. Daar kan niet anders mee bedoeld zijn, dan de eenheid in de liefde. Eenheid in liefde voor elkaar. Die liefde staat in verband met een relatie, het gezin en de familie. Maar Jezus maakt de kring steeds groter. Uiteindelijk zal die heel de wereldbevolking omvatten. Want, zegt Paulus niet in zijn brief aan de Romeinen - alle heidenen zullen toetreden en dan zal heel Israël worden gered? Eenheid in liefde. Wat een vreugde. Wanneer we iets van die vreugde proeven, al is het maar in een heel kleine, beperkte kring, is dat dan niet iets dat smaakt naar méér? Doen we dan niet ons uiterste best, nee, ik moet zeggen, gaat het dan niet vanzelf om één in liefde te zijn? Wat een uitbundige vreugde. Eeuwige vreugde. Eeuwig leven. Bij alle streven naar eenheid wordt dikwijls de vraag gesteld of daar alles wel zoveel beter van wordt. Of het nu gaat om eenheid op maatschappelijk of kerkelijk terrein. Nu wil eenheid natuurlijk nog niet zeggen, dat je allerlei persoonlijke ambities en overtuigingen maar aan de kant moet zetten. Maar eenheid dient wel ruimte voor onze persoonlijke voorkeuren te bieden. Dat heb ik de afgelopen jaren heel duidelijk gemerkt tijdens mijn pastor zijn hier in Spanje, nu al voor de tweede keer. Maar ook in Turkije en Portugal. Mensen uit wel ongeveer 15 verschillende Nederlandse geloofsgemeenschappen vormen één kerkelijke gemeente. Eén in het geloof in God. Eén in de liefde voor God en één in de liefde

voor elkaar. Opdat, let op, opdat ...de wereld ook de kans geboden wordt tot het geloof in God te komen. Zo nauw luistert het. Aan heel de christelijke kerk wordt het beeld van de Drieënige God voorgehouden. Zo'n hechte eenheid zouden christenen ook behoren te vormen. Zou realisering daarvan geen grote vreugde voor ons met zich meebrengen? Dan vieren we met recht een vrolijk Pasen. De Heer is waarlijk opgestaan. Laten we daarmee in kleine kring beginnen. Laat dat ons en heel deze wereld doen behoren of doen brengen tot een één zijn in liefde, die eeuwige vreugde met zich meebrengt!

Wim Molenaar

BAZAAR 2010

Het bestuur van de bazaar commissie 'Het Anker' heeft in haar vergadering besloten de volgende gelden toe te wijzen:

1. Waterputten Kenia
(Willem van der Linde)	€ 500,00
2. Papua – Nieuw Guinea/Baarn
voor kinderen	€ 1.000,00
3. Interkerkelijke Gemeente
'De Hoeksteen'	€ 1.000,00
4. Huur kasten kerk	€ 90,00
5. Kerk Turkije	€ 1.000,00
6. R.K. Pastorie Relleu
voor 'Zwarte Pastoor'	€ 250,00
7. Emmaüs 'Relleu'
voor kleine kinderen	€ 500,00

Het Bestuur

Van de kerkenraad

Op 17 maart jl. kwam de kerkenraad voor de 4^e keer dit jaar bijeen. Hieronder treft u de belangrijkste punten aan, welke op deze bijeenkomst zijn besproken.

Henk Bouman opent voor de laatste maal als voorzitter de vergadering, heet Wim Blaauw als kandidaat-ouderling welkom en geeft onze kwartaal predikant Wim Molenaar het woord. Deze leest een gedeelte uit Johannes 15 en gaat voor in gebed. Vervolgens wordt de agenda zonder wijzigingen afgewerkt. De notulen van de vergadering van 22/02 worden besproken en goedgekeurd.

Hierbij wordt een bezoek van onze kerkenraad aan de gemeente van Ds. Parraga onder de aandacht gebracht. Leo den Dulk en Imy van den Hoorn werken dit verder uit.

Aan Liesbeth Boekhout wordt toestemming verleend de kerkzaal te gebruiken op de vrijdagochtend (tijdens de inloopmorgen) voor de repetities van een in oprichting zijnd kleinkoor. De uitgangspunten van dit koor moeten overeenstemmen met de doelstellingen van onze gemeente. Bij medewerking van dit kleinkoor aan de dienst is er overleg met de predikant over de te zingen liederen.

Johan Langendoen wordt voorgedragen om bevestigd te worden als lid van het Pastorale Team. De kerkenraad neemt de voordracht over. Johan zal, bij geen bezwaar vanuit de gemeente, bevestigd worden op 11 april. Hij vervangt Mariejan Ettema, die definitief naar Nederland is vertrokken.

Wim Molenaar vraagt om afstemming met de Pinkstergemeente inzake de contacten vanuit onze kerken met bewoners van Ciudad Patricia.

Uiteraard wordt tijdens deze vergadering uitvoerig stilgestaan bij de komende ledenvergadering op 19 maart, waarbij Henk Bouman en Kees van der Graaf zullen aftreden. De financiën zijn al tot ieders tevredenheid ter sprake gebracht op een aparte bijeenkomst op 12 maart met Andries Wouda als gast.

Het bestuur van Zulluwus vraagt hulp bij de aanschaf van tijdelijke parkeerverbodsborden i.v.m. het parkeren voor de kerk van touringcars bij uitstapjes. Overleg volgt.

Vanuit de diaconie wordt voorgesteld om vanwege de crisis ons als NIGB te gaan inzetten voor de in la Nucia aanwezige Voedselbank, welke ook het gebied rond Benidorm bestrijkt. Er zal vanuit de kerkenraad bij genoemde instantie worden geïnformeerd, welke soort hulp er wordt gevraagd.

Er wordt een vraagteken gezet bij de redelijk dure advertentiecampagne van onze kerken in het Weekblad Hallo. Onderzocht zal worden of de Week (gratis) een goed en goedkoper alternatief zal zijn.

Bij de rondvraag komt er nogal wat aan de orde:

- Open Huis pastorie voor gemeenteleden. Voorstel van Hennie Molenaar. Goed idee.
- Notulist gezocht voor de kerkenraad. Wie?
- Teveel bossen sleutels kerk in omloop. Een nieuw sleutelplan wordt uitgewerkt door de Commissie van Beheer met niet te kopiëren sleutels;
- Overdracht aftredende leden: Volgt z.s.m.
- Machtiging exploitatie naar Kees van Duijn en diaconie naar Imy van den Hoorn – de Bondt en Jan van Luipen;
- Drukwerkvoorstellen NIGB Jintze: Akkoord.
- Vervangende organisten gezocht. Allen.

Wim Molenaar sluit af met gebed en Henk Bouman bedankt ieder voor zijn/haar inbreng. Volgende vergadering DV op 6 april a.s. om 10.00 uur in het Anker.

Kees van Duijn

Uit de gemeente

Voor de eerste keer mag ik wat in deze rubriek schrijven. Daarbij zal ik proberen zo volledig mogelijk te zijn. Neem mij echter niet kwalijk, wanneer dat (nog) niet lukt. Vlak voor mijn eerste dienst waarin ik zou voorgaan begon, kreeg ik het bericht dat **Henk Vermeer** uit Kampen was overleden. Drie jaar geleden heb ik hem en zijn vrouw Willy enkele keren bezocht en meerder malen gesproken. Het leek er toen al op, dat zij niet meer naar Spanje zouden komen om te overwinteren. Er is een niet altijd gemakkelijke ziekteperiode aan voorafgegaan voor hij op 3 maart 2010 is overleden. De laatste weken heb ik een paar keer telefonisch contact met Willy gehad. Zij zal Henk missen, maar had er ook vrede mee dat zij Henk uit handen moest geven en kon hem volledig toevertrouwen aan haar Heer en Heiland. Laat haar en haar gezin, dat tot steun en troost zijn.

Op maandag 8 maart is een afscheidsdienst gehouden. Er zijn nog enkele liturgieën van die dienst beschikbaar, te verkrijgen in de kerkenraadkamer, voor of na de dienst op zondag. Het adres van Willy is: Vijverhof 215, 8265 GK Kampen, Holland. (tel.nr. 0031383314465)

Op dinsdag 9 maart 2010 is **Gerardus Donk** overleden . Nadat hij in het ziekenhuis opgenomen was geweest, is hij de eerste nacht, dat hij weer op zijn kamer in Ciudad Patricia was, overleden. Daar is een moeizame tijd van een ziekteproces aan voorafgegaan. Zijn vrouw Corrie heeft me telefonisch het overlijden van haar man gemeld. Zij en haar man hadden, omdat ze in feite helemaal aan huis gekluisterd waren, ook contact met leden van de Pinkstergemeente. Die kwamen daar elke week om met de bewoners geestelijke liederen zingen. Daarom gaf Corrie te kennen de uitvaartdienst door de Pinkstergemeente te willen laten verzorgen.

Mijn vrouw en ik zijn daar bij aanwezig geweest, alsook andere leden van onze kerkelijke gemeenschap. Op de voorkant van de liturgie stond Jesaja 43:1 afgedrukt: “Maar nu, zo zegt de Here, uw

Schepper, o Jacob, en uw Formeerder, o Israël: Vrees niet, want Ik heb u verlost, Ik heb u bij uw naam geroepen, gij zijt Mijn.”

De kinderen en kleinkinderen hadden een wezenlijke inbreng bij deze dienst. Wij verwachten dat Corrie door haar geloof in God, dé Goede Herder, kracht krijgt om haar levensweg voort te kunnen zetten.

Verder kan ik melden, dat **Corry Pieterse, Henny Geenen-de Haard, Hanneke Albrecht, en Chiel Verkamman** na een ziekenhuisopname weer naar huis konden terugkeren.

We hebben inmiddels een paar fijne zondagse vieringen mogen meemaken. De tweede zondag was er de viering van de maaltijd van de Heer en de derde zondag dat ik voorging mocht ik Wim Blaauw in het ambt van ouderling bevestigen. Verder bereiden we ons voor op de viering van een vrolijk Pasen. Op de Eerste Paasdag de viering 's morgens om 10.00 uur en op Paasmaandag wordt er om 10.30 uur in Singin in ons kerkgebouw gehouden. Op zondag 11 april zal Johan Langendoen bevestigd worden als pastoraal medewerker.

Gelukkig stellen zich altijd weer mensen beschikbaar om het werk in de wijngaard van de Heer voort te zetten. Een hartelijke groet voor u allen, mede namens mijn vrouw Henny.

Wim Molenaar

Verzoek

Bij het opstellen van de jaarstukken over 2009 bleek, dat 1 op de 5 leden **de VVB** over **2009** nog niet heeft betaald. Daarom ons verzoek nog even na te gaan of uw kerkelijke bijdrage al is overgemaakt.

Mocht dit niet het geval zijn, wilt u deze dan alsnog overmaken op gironummer 4499449 t.n.v. Nederlandse Evangelische Gemeente te Benidorm.

Bij voorbaat dank.

Ank Vis.

Uit de pastorie

Wanneer u dit leest vertoeven mijn vrouw Henny en ik al weer ruim vier weken in uw midden. Aan ons verblijf hier, drie jaar geleden, bewaarden wij nog dierbare herinneringen. Wij troffen dan ook heel veel bekenden aan en voelden ons meteen weer “thuis”. Ook hebben we al veel nieuwe contacten gelegd. De pastorie troffen we in een uitstekende staat aan. Ook de vorige keer waren wij er al heel tevreden over. Maar er is van alles aan gedaan om het predikantsechtparen nog comfortabeler te maken. Andere meubels, prachtig geschilderd en gesausd. Installatie van een ideale airco en verwarming. Ook de badkamers zijn flink onder handen genomen. Vooral de inlopdouche is een aanzienlijke verbetering. Daar hebt u als gemeenteleden financieel uw steentje aan bijgedragen. Hartelijk dank daarvoor. Velen van u weten, dat er van alles in de pastorie veranderd en verbeterd is. Weinigen van u hebben, dat met eigen ogen gezien, hebben we ontdekt. Daarom lijkt het mijn vrouw en mij leuk u er alle gelegenheid voor te geven, dat eens rustig te bekijken. Het zou mooi wezen, wanneer dat een beetje gespreid zou kunnen. Wij willen zo lang wij hier zijn, graag een paar **open dagen** houden. Daarom bent u in de maand april van harte welkom op woensdag 7 april en woensdag 21 april. U wordt dan in de gelegenheid gesteld tussen 10.00 uur en 14.00 uur een kijkje te komen nemen. Naast het voorgaan in de zondagse vieringen probeer ik zeker daar waar het nodig is een bezoek aan gemeenteleden te brengen. Nu worden mij daarvoor gelukkig wel adressen aangedragen. Maar wanneer u een bezoek van mij verwacht of erg op prijs stelt, dan kunt u daarvoor ook rechtstreeks met mij contact opnemen. Een afspraak is dan gauw gemaakt. (tel.nr. 966865977). Mijn vrouw en ik hopen hier nog een fijne, zegenrijke tijd samen met jullie mee te maken.

Wim Molenaar
Adres Pastorie:
Calle Siria 3
Edificio Patoine 1-2A
03581 Albir

**Het
KRUISPUNT -
informatiebulletin
van de
NIGA**

**2^e jaargang nr. 2,
maart 2010**

redactie: J. Loosman

Actueel in de NIGA

De NIGA groeit gestaag. De ledenlijst wordt langer en het kerkbezoek is toegenomen. De financiële crisis is nog niet voorbij, maar er is uitzicht. Hoe zou het dan komen, dat de collecteopbrengsten achterblijven? Wel nemen de vrijwillige bijdragen van leden en gasten flink toe. Er is in de NIGA een wandelgroep gestart onder leiding van een echtpaar, dat al langer in Alanya woont. Zij zijn onlangs betrokken geraakt bij de gemeente. Iedere week zetten zij voor de liefhebbers een wandeling uit ergens in de wijde omgeving. Eind februari zijn de pastoriebewoners weer gewisseld. Ds. Jan van der Stouw en zijn vrouw Ans hebben veel werk verzet en zijn vertrokken via Istanbul om daar nog vakantie te houden. Ds. Willem van Buuren heeft de wacht overgenomen. Zijn vrouw Gerda vloog na een week weer naar Nederland om haar eigen werk voort te zetten. De reeks portretjes van mensen in de NIGA is nog niet op. Leer mij de gemeente kennen! Hoe gaat het met Nederlandse christenen in de Turkse moslimomgeving?

Als de haan kraait

In Alanya huist naast de pastorie een toom kippen met een haan. Een gezellig gezicht dat gescharrel overdag's. Avonds in de schemer zoeken ze allemaal een slaapplekje in de boom. De haan bovenin natuurlijk. 's Morgens vroeg wekt hij de hele buurt met z'n gekraai: opstaan allemaal. Tenminste als de imam onze haan niet vóór is met zijn gebedsoproep, die over de stille daken klinkt: Haast u tot het gebed, want het gebed is beter dan de slaap.

Allebei laten ze van zich horen, voordat de zon opgaat. De imam heeft zijn minaret, de haan mist een kerktoeren. Wie in Alanya naar de burcht loopt heeft overzicht over de stad. Dan kun je de moskeeën tellen, allemaal met een minaret. Alleen de hoofdmoskee heeft er twee. Ik tel bijna dertig moskeeën. En ik weet dat er ook drie kerken zijn in en bij de stad. Je ziet ze niet, het zijn ruïnes. De oudste twee staan op de burcht en zijn uit Byzantijnse tijden (tot 1453). Recenter zijn de ruïnes van de kerk van de Heilige Georgios. Gebouwd tegen de berghelling buiten de stad en tot 1924 in gebruik door Turkssprekende Grieken, die toen het land moesten verlaten. Nu zijn er gelukkig opnieuw christelijke kerken in de stad. Onopvallend, maar toch. De Noren bezitten een groot huis, waar Norske Sjömannskirken op staat. En de Nederlanders maken, net als de Duitsers, gebruik van een zaal in het Cultureel Centrum. Een imposant gebouw met zuilen, trappen en een buitengalerij. Zo zou een kerk er uit kunnen zien. Maar voor de haan naast de pastorie is er geen hoge spits om boven de daken uit te kraaien. Wie weet wordt er een kerktoeren voor hem gebouwd als Turkije nog eens toetreedt tot de Europese Unie.

Het roer gaat af en toe om

Portret nr. 6

Twee jonge mensen, twintigers. Geraldien, een vlotte politieagente uit Zeeland. Onur, een leuke Turkse vent, teamleider in de horeca. Zij christelijk gereformeerd, hij moslim. Zij ontmoeten elkaar op vakantie in Istanbul en kiezen voor elkaar en een toekomst in Alanya. Daar vinden ze allebei werk en samen een huis. Ze trouwen voor de Turkse wet, maar ook voor de Nederlandse kerk. In een zondagse kerkdienst klinkt hun jawoord. Gemeente en familie zijn getuige. Een totale koerswijziging die van beiden een flinke inzet vraagt. Liefde kan veel. Het is wel van groot belang dat er twee families, vrienden en de kerkelijke gemeente achter je staan. Geraldien: “Ik wil graag de vertrouwde lijnen van mijn thuiskerk doortrekken, maar toch ook weer anders. Ik voel me hier thuis in de fijne open sfeer van de gemeente”. Zo vindt Geraldien haar weg in de kerk en wordt zij de veelbelovende notulist van de kerkenraad. Dan volgen blijde berichten. Er wordt in maart een baby verwacht. Weer een totale koerswijziging, die vraagt om het

opmaken van de balans. Met een verrassende uitkomst. In mei gaat het gezin definitief naar Nederland. Geraldien heeft terugkeergarantie in het politievak en Onur leert Nederlands en zoekt werk. Het roer gaat weer om. Een verlies voor de NIGA. Maar het bootje van Geraldien en Onur vaart verder. Net als het scheepje van de kerk in Alanya!

Cijfers, cijfers

Meten is weten, zeggen ze. Cijfers maken veel duidelijk. Zo is het kerkbezoek in de NIGA gestegen met zo'n 30%, van totaal \pm 1300 in 2008 naar \pm 1700 in 2009. Zelfs in de zomertijd is het aantal kerkgangers toegenomen. In de collecteopbrengst is die stijging trouwens niet terug te vinden. Mensen doen liever een grotere gift of vrijwillige bijdrage via de bank. En dat is natuurlijk prima. Goede gevers komen uit Nederland, Turkije en de zusterkerken in Spanje en Portugal. De bakactiviteiten van de fam. van Manen hebben weer zo'n € 1000 opgebracht. Maar de definitieve cijfers over 2009 zijn nog niet beschikbaar. Toch lijkt het erop dat de NIGA dankzij giften net rond kon komen. Voor de extra plannen, zoals de aanschaf en het transport van een orgel en het opzetten van een Nederlandse bibliotheek is nog extra inspanning nodig. Gelukkig hoeft het diaconale project van de NIGA in Alanya daar niet onder te lijden. Daarvoor kwam in 2009 een bedrag van ruim € 2600 binnen.

Met de muziek mee

Portret nr. 7

De NIGA heeft een vaste organiste. Zij is wel eens afwezig. Dan kun je Harry Spijker (59) achter het orgel treffen. Als hij en zijn vrouw Coby (59) tenminste in Alanya zijn, 3x per jaar een paar maanden. De (familie)banden met Nederland zijn ook belangrijk. Zoals de cantorij van hun PKN thuiskerk. Harry was 40 jaar organist en cantor. In 1994 kwam Turkije in beeld, via een last-minute toevalstreffer. Liefde op het eerste gezicht. Je leeft hier makkelijker en vooral veel buiten, zegt Coby. Eerst alleen vakanties, nu een eigen huis in het centrum van Alanya.

's Middags vind je ze samen op het strand en 's avonds op het balkon. Ook alle bezienswaardigheden in de omgeving hebben ze

bezocht. Een kerk hoefde eerst niet zo. Wat afstand nemen kan soms nodig en nuttig zijn. Toch een keer proberen bleek een blijvertje, voor het zondagsgevoel en voor de contacten. Harry doet zijn best om kerkorgelklanken uit het keyboard te halen, maar hoopt stiekem op een groter instrument. Een echt pijporgel zit er niet in. Maar aan een elektronisch orgel met veel mogelijkheden wordt gewerkt. Er zit muziek in de NIGA. Coby en Harry blazen hun eigen partijtje mee.

Voor nadere gegevens en adres van de NIGA: www.niga-turkije.nl

Beste mensen

Het was voor ons een hele speciale dag en heel apart. Wij willen dan ook iedereen bedanken, die dat mogelijk heeft gemaakt. En ook voor alle belangstelling.

Huig en Anja
Huwelijksinzegening

EVEN VOORSTELLEN

Met dit berichtje in onze Schakel, wil ik mij even in het kort voorstellen.

Mijn naam is Willem (Wim) Blaauw, geboren in een klein dorpje aan de rand van Amsterdam Noord n.l. Ransdorp.

Daar een heerlijke jeugd gehad met vader, moeder en nog vier broers.

Ik was de jongste en een achteraan komertje, dus best wel verwend.

Kerkelijk gezien uit een Hervormd gezin. Moeder trouw aan de kerk, vader wat minder. In 1962 getrouwd met Joke en nog steeds, nu al 48 jaar. Joke komt uit een zelfde gezin als ik, uit Amsterdam West en ook Hervormd. Ook in dat gezin was het geloof belangrijk.

Toen wij 18 en 19 jaar oud waren hebben wij samen in Amsterdam Noord belijdenis gedaan, zijn daar ook getrouwd en hebben een dochter, Denise, en een zoon, Hans, gekregen.

Wij zijn inmiddels oma en opa van één kleindochter en vier kleinzoons en wonen al zo'n 40 jaar in Monnickendam.

In het jaar 2000 hebben wij ons gevestigd in Relleu. Door de ouders van Joke die hier overwinterden komen wij al zo'n 25 jaar in Spanje, hebben nog gekerkt in Cervantes.

Nu pendelen we geregeld heen en weer tussen Monnickendam en Relleu.

Nu, in 2010, mag ik samen met u allen onze Interkerkelijke Gemeenschap dienen. Wij, Joke en ik, wensen u allen een gezegende tijd toe en dat we elkaar vaak mogen ontmoeten.

Wim Blaauw

Filip Leenman

Overgenomen uit Dagboek: een handvol koren (van G.Z.B.)

Wij verwachten Jezus terugkomst,
Die beloofd is in Gods woord
Als de doden zullen opstaan
Ieder die zijn roepstem hoort
Wij verwachten eeuwig leven
Met zijn heerlijkheid bekleed
Komt een eind aan al dat leed

Refrein:

Wij verwachten en volharden
Blijven waakzaam tot het eind
Tot die nieuwe dag zal komen
En het kwaad voorgoed verdwijnt
Wij verwachten, wij verlangen
Naar de tijd die komen zal
Als God zelf bij ons zal wonen
Vrede heerst dan overal

Wij verwachten en geloven
Dat de schepping wordt bevrijd
Van het juk van alle zonden
En van de vergankelijkheid
Die verwachting doet ons werken
Geeft ons dagelijks leven zin
Waar wij nu met tranen zaaien
Brengt de oogst ons straks gewin

Ingezonden door: Geert Jan en Janny Verwey

Nationale herdenking.

Het Oranje comité organiseert evenals andere jaren op 4 mei de nationale herdenking van de slachtoffers van de Tweede Wereldoorlog en van alle oorlogen en vredesmissies daarna. De kerkenraad heeft daarvoor de koffiekamer van de kerk beschikbaar gesteld. Vanaf half acht bent u daar van harte welkom.

We drinken samen een kop koffie, we luisteren naar enkele gedichten en rond acht uur zullen we een ogenblik stil zijn. Na het zingen van het Wilhelmus sluiten we de korte plechtigheid.

Namens het Oranje comité,
Marga de Baat.

Oprichting: Interkerkelijk kleinkoor Sonabilé

In maart 2009 probeerde ik, met toestemming van de Kerkenraad, te starten met een interkerkelijk kleinkoor met maximaal 16 deelnemers en hebben er 2 repetities plaats gevonden. Door persoonlijke omstandigheden moest ik daar echter weer mee stoppen en heb ik het idee een poosje in de koelkast gezet. Dit jaar echter wil ik alsnog proberen om het koor op te starten en er hebben zich inmiddels 4 mensen aangemeld. De bedoeling is dat de deelnemers hier op jaarbasis wonen, noten kunnen lezen of dit willen leren en/of koorervaring hebben. Het repertoire bestaat uit licht klassieke en geestelijke muziek, zowel Nederlands- als Engelstalig. Er zal op worden toegezien, dat er geen stukken bij zijn die ook door het grote koor worden gezongen, zodat er geen concurrentie ontstaat. Ik hoop natuurlijk, dat ik zal slagen in mijn opzet, maar besef dat ik afhankelijk ben van het aantal mensen dat zich zal aanmelden.

Liesbeth Boekhout

Een woord van dank

BESTE VRIENDEN, LEDEN VAN HET KOOR EN KERKGEMEENSCHAP

Een overweldigend aantal reacties hebben wij ontvangen tijdens Gerard's ziekte en rond zijn overlijden. In allerlei vormen. Brieven, kaarten, e-mails en bemoedigende telefoongesprekken, gaven de vele mensen die Gerard kenden of wisten van zijn omstandigheden, blijk van hun betrokkenheid, genegenheid of vriendschap. Allemaal zonder uitzondering hartverwarmend en daardoor een enorme steun voor Gerard en mij en ook zijn kinderen. Ze zijn dat nog steeds, of misschien wel des te meer. Wij zijn jullie allen daar zeer dankbaar voor.

Met vriendelijke groet, mede namens Gerard's kinderen,
Corrie van der Laan - van de Vlies

Beste gemeenteleden,

Hier een klein verslag van ons reisje naar Turkije.

We hebben eerst een paar dagen rond gekeken in Mahmutlar. Daar kwamen wij al gauw tot de ontdekking, dat de Turkse bevolking erg vriendelijke mensen zijn. We hadden mooi weer, dus er op uit met de auto om Alanya te verkennen. Een eldorado aan winkels en restaurants en het Turkse eten is heerlijk. Daar hebben wij dan ook goed gebruik van gemaakt.

Op zondag naar de NIGA, de Nederlandse Interkerkelijke Gemeente in Alanya, met als voorganger, Ds. Kees van Alderwegen uit Doorwerth.

We werden heel hartelijk begroet door Kees en Marry van der Have en Kees en Gre van Manen. Heel erg fijn was dat. Na de dienst werd er koffie geschonken. Wij voelden ons er al gauw thuis. De sfeer was erg ontspannen en goed.

Het is toch heel bijzonder om in een Moslimland een Christelijke kerkdienst te mogen bijwonen. We hebben 5 Erediensten mee mogen maken met iedere zondag ongeveer 30 personen.

Het was voor ons een hele fijne tijd en zeker goed voor herhaling.

Kees en Mien de Ridder

Gebed van een moeder overste

Heer, Gij weet beter dan ikzelf dat ik ouder word en eens oud zal zijn.

Maak, dat ik niet praatziek word en niet in de fatale gewoonte verval te denken dat ik, bij iedere gelegenheid en over elk onderwerp, iets moet zeggen.

Bevrijd mij van het verlangen ieders moeilijkheden te willen oplossen.

Houd mijn geest vrij van de verleiding om eindeloze details te vertellen – geef mij vleugels om snel tot de kern van de zaak te komen.

Verleen mij voldoende wellevendheid om te kunnen luisteren naar de verhalen over andermans kwalen.

Help mij ze met geduld te verdragen maar verzegel mijn lippen over mijn eigen kwalen en pijnen – ze worden steeds erger en het genoeg, dat het mij schenkt ze op te sommen neemt toe met de jaren.

Leer mij de glorieuze les, dat het een enkele keer mogelijk zou kunnen zijn, dat ik mij vergis.

Maak dat ik in redelijke mate vriendelijk blijf. Ik wil geen heilige zijn – sommige van hen zijn zo moeilijk om mee te leven – maar een verzuurde oude vrouw (man) is een van de meesterstukjes van de duivel.

Laat mij nadenkend zijn, maar niet humeurig, behulpzaam maar niet bezig.

Als ik denk aan alle wijsheid, die ik vergaard heb, lijkt het jammer om het niet allemaal te pas te brengen.

Maar Gij weet, Heer, dat ik tegen het einde van de weg nog een paar vrienden nodig zal hebben.

(Ergens gelezen)

A. van Es

Gift

In dank is een gift ontvangen van € 10.000,00. Dit geld wordt hoofdzakelijk besteed voor het nieuwe hek rondom de kerk.

De Tiemersma's

Jarenlang kwamen ze met z'n drieën hier overwinteren vanuit Zandvoort en Canada. Zeven jaar geleden moesten ze om gezondheids redenen hiermee stoppen, maar ze bleven “warme” leden van onze kerk. Ook een paar jaar geleden, toen we een nieuw orgel moesten hebben, toonden ze weer, dat ze er nog waren. Nu is Sako in januari overleden en besloten Tiny en Annie met de jaarlijkse gift te stoppen en bestemden ze een gift van 10.000 Euro uit de nalatenschap aan de kerk te besteden voor een nieuw hek rond de kerk. (zie bericht hierboven)

Ze vroegen ons om de groeten te doen aan alle bekenden en Gods zegen voor onze kerk

Tiny en Andries Wouda

Uit de Oude doos

Invalide toilet van een “Assenaar”

Tijdens de aankoop en verbouw van onze kerk, mocht ik lid zijn van de Commissie van Beheer en voorzitter van de Fondsenwerving. Komt er een middenstander uit **Assen** naar me toe, die al flink in zijn buidel had getast: “Zeg Andries, je weet dat mijn vrouw een handicap heeft”, ”maak nu eens een mooi invalide toilet en laat mij dan even het bedrag weten”

Mocht U nu eens gebruik maken van dit toilet, dan mag U van mij zeggen:

Dank je wel “Assenaar”.

Met Spaanse groet:
Andries Wouda

Uitgelicht.....

Deze rubriek treft u in elke nieuwe uitgave van de Schakel aan. Het is in dit terugkerende artikel de bedoeling een vrijwilliger of vrijwilligers van onze kerkgemeenschap even in het zonnetje te zetten, vanwege een (vaste) klus, die hij of zij soms al jaren vervult, zonder dat veel van onze gemeenteleden daarvan op de hoogte zijn. Een schouderklopje is hierbij zeker op zijn plaats. Vandaar uitgelicht.....

Vandaag heb ik een gesprek met Pieter Boer. Dit bijzondere gemeentelid woont al vanaf 2001 in Callosa d’En Sarrià, maar heeft kortgeleden besloten te vertrekken uit Spanje. Aangezien Pieter in die afgelopen negen jaar nogal wat heeft meegemaakt in zijn werksituatie en in relatie tot onze gemeente, heb ik een afspraak met hem gemaakt voor een interview in het kader van Uitgelicht.

Pieter vertelt: In 2001 ben ik hier gekomen. Werkte in Nederland bij de firma Tasta. Dit bedrijf had een soort droogstapel bouwwijze ontwikkeld, welke vooral in Spanje kansen zag bij het opzetten van grote bouwprojecten. Dat was in de beginperiode zeker het geval, maar rond 2007 zakte de bouw volledig in en raakten mijn maat en ik in een vervelende rechtszaak verzeild. Een half afgemaakt

project in Calpe deed ons zo'n beetje de das om. De ontwikkelaar weigerde verder te betalen en wij raakten in de W.W. Hier in Spanje is dat net genoeg om niet dood te gaan. Heel vervelend, want de uitkeringsverstrekker hield maar liefst 4 maanden in, omdat er nog een voor ons positieve uitspraak van de rechter inzake het project Calpe werd verwacht.

Nee die laatste periode was echt niet leuk en daarom ben ik gaan rondkijken naar een andere invulling van mijn werkzame leven. Ik ben immers pas 57 en zeker nog in staat er een paar jaar tegenaan te gaan.

Voor Pieter doorstoomt, vraag ik hem naar zijn woonsituatie. Hij was toch de man, die er voor zorgde, dat vele gemeenteleden na de kerkdienst een zak met sinaasappels, avocados, mandarijnen of nisperos mee konden nemen? Pieter lacht. Jazeker, daar zorgde ik voor. Vers van de boom. Ik woon namelijk in een kleine finca achter Callosa aan de riu de Guadalest te midden van een groot aantal fruitbomen. Een heerlijk plekje maar gelukkig kan mijn vriend de hypotheek van de finca overnemen, zodat ik zonder schulden uit Spanje kan vertrekken. Ik was in Nederland gewend naar de kerk te gaan en dus ook in Benidorm. Afkomstig uit de gewone gereformeerde kerk. Synodaal dus. Kwam terecht in een fijne en prettige kerkgemeenschap. Veel contacten opgedaan. In de winter meer, dan in de zomer. Ging vaak ook met de ligfiets naar de kerk. Heen leverde dat een heerlijk tochtje op, maar terug moest ik weer bergop. Dat was dan soms behoorlijk buffelen, vooral als ik dan ook nog wind tegen had. Vijftien kilometer is dan heel zwaar.

Het zat er weer gewoon in om naar Nes Ammin in Israël te gaan. Daar ben ik ook geweest in de periode 1979 tot 1984 en heb daar samen met anderen aan een hotel gebouwd. Pieter raakt op drift en hij legt uit: Nes Ammin is een Internationale Christelijke Kibboets nederzetting in het Noorden van Israël, opgericht door Christelijke kerken uit Nederland, Duitsland en Zwitserland met als doel een betere relatie te creëren tussen het Jodendom en Christendom na de Holocaust. Je krijgt daar geen salaris, maar zakgeld voor versnaperingen, kleding en schoenen. Eten en bewoning is gratis. Daar werk je immers voor. Het is nu even afwachten, hoe het gaat lopen. Ik heb me aangemeld voorlopig

voor een jaar in de technische dienst en onderhoud. Pieter blijkt nogal wat van de wereld te hebben gezien. Heeft na zijn eerste Israël- avontuur 6 jaar in Nieuw Zeeland gewoond en gewerkt. Ook in de bouw. Omdat ik wat van onze aardbol wilde zien, heb ik drie grote wereldreizen ondernomen. Mijn eerste reis was op de fiets vanuit Nieuw Zeeland naar Australië - China – Nepal – India en via Turkije naar Israël en tenslotte naar Nederland. Ik kijk wat verbouwereerd en Pieter somt verder op: De tweede reis ging van Alaska- Brits Columbia – Canada naar Amerika en de derde reis liep vanaf Australië naar Indonesië, Maleisië en Singapore.

En tenslotte: Ik zal deze fijne periode in Spanje misschien wel gaan missen, maar daar kom ik later wel achter. Dan kan ik immers zo terugkomen en dan kun je met mijn kleine pensioen beter hier wonen, dan in Nederland.

Pieter mijmert nog een beetje door. Saamhorigheid is een goed woord om aan te geven, hoe het in deze gemeente is. Je bent een beetje op elkaar aangewezen, maar toch voelt dat prima aan. Ik ben natuurlijk in veel kerken geweest in de diverse werelddelen: Australië, Canada en Amerika. Ze proberen je daar overal bij te betrekken. Net als in deze gemeente, want het is heel belangrijk, dat mensen naar je omkijken. En daar kunnen ze in mijn kerk in Nederland nog heel veel van leren.

Op zondag 14 maart neemt Pieter afscheid van onze gemeente met een korte verklaring na de dienst. Een twintigtal zakken met sinaasappels markeren zijn vertrek. We wensen hem een goede tijd op zijn verdere levensweg, met Gods onmisbare zegen. Maar ik ben er zeker van, dat we hem nog een keer zullen terugzien.

Kees van Duijn

Kerkelijke activiteiten: vanaf half oktober tot half april

Bijbelstudie	Woensdag	van	15.30 tot 16.30 uur
Zangkoor	woensdag	van	10.00 tot 12.00 uur
Schildercursus	woensdag	van	13.00 tot 15.00 uur
Handwerkclub	woensdag	van	13.00 tot 15.00 uur
Inloopochtend	Vrijdag	van	10.00 tot 12.00 uur

Iedere eerste dinsdag van de maand komt een groepje vrouwen bij elkaar in restaurant Opera in Altea ter versterking van het onderlinge contact. Als u daar bij wilt zijn, meldt u dan aan bij **Herma van der Graaf** of **Margo van Duijn**.

Al meerdere jaren organiseert Wandelclub “De sjockers” wekelijks mooie wandelingen in de omgeving van Albir. Iedere donderdag om 10 uur vertrekken we bij de oude CONSUM (N332) in Albir voor een gemakkelijke wandeling van 7 tot 10 km. Voor vervoer (vanaf het vertrekpunt) wordt gezorgd. Inlichtingen: bij **Herman Pieters** (649107120) en **Klaas Visser** (966867391)

OPROEP

Wegens het overlijden van onze dirigent/pianist zijn wij dringend op zoek naar iemand die het Oecumenisch zangkoor Benidorm zou willen komen begeleiden.

Wij repeteren op woensdagmorgen van 10 tot 12 uur met piano begeleiding, in de maanden november t/m maart .

We hebben nu een dirigente, maar het zou fijn zijn als er nog iemand is, die voor haar kan invallen en iedere week op de piano kan spelen.

We hebben een gezellig koor en u zult er zich gauw thuis voelen.
Graag aanmelden bij een van de bestuursleden:

Johan de Waard

Annie van Es

Gerrit Beuze

Rose-Marie van Bussel

Selia van Merkenstein

Programma Zulluwus 2009-2010

19 juni 2010

Reünie te Elburg

Telefoonnummer Coen

659 446 582

Telefoonnummer Rosemarie

966 866 750

Programma Zulluwus reünie 2010 te Elburg

10.00	uur	Ontvangst in Partycentrum De Haas.
11.00-12.00	uur	Bezichtiging van de Grote St. Nicolaaskerk
12.00-12.30	uur	Half uurtje zingen
12.30-13.00	uur	Stadswandeling (korte 15 of lange 30 minuten)
13.00	uur	Boottocht vanuit de haven van Elburg.
15.00	uur	Barbecuebuffet/dessertbuffet

De dag zal worden afgesloten door één van onze Benidorm predikanten.

De kosten voor deze dag bedragen € 39,00 p.p.

Van de redactie

De volgende Schakel zal uitkomen op zondag 2 mei 2010.

Kopij kunt U tot uiterlijk vrijdag 23 april aanleveren:

(per mail)

kerkelijkbureau@kerkinbenidorm.nl

Liesbeth Boekhout

zwietir@zeelandnet.nl

Irene van Zwieten

Collecte overzicht 1^e kwartaal 2010

Datum	1e collecte	2e collecte	Kerk- bezoekers
03 januari	€ 159,41	€ 146,49	134
10 januari	€ 277,90	€ 221, 84	186
17 januari	€ 335,31	€ 209,65	238
24 januari	€ 447,61	€ 308,53	246
31 januari	€ 302,56	€ 281,32	268
07 februari	€ 1.303,98	€ 408,43	289
14 februari	€ 385,93	€ 315,64	298
21 februari	€ 386,13	€ 201,01	232
28 februari	€ 368,50	€ 346,84	330
07 Maart	€ 303,27	€ 300,60	286
14 Maart	€ 398,70	€ 364,19	278
21 Maart	€ 314,95	€ 321,59	262
28 Maart	€ 297,14	€ 306,68	176
Offerkisten			
Januari	€ 239,92		
Februari	€ 742,74		
Maart	€ 394,50		

Kerkelijk Centrum “ Het Anker”			966 809 201
Pastorie	Predikant		966 865 977
Kerkenraad	Kees van Duijn	Voorzitter/ouderling	965 846 638
	Jan van Luipen	Diaken/scriba	965 871 941
	Wim Blaauw	ouderling	606 533 595
	Imy van den Hoorn	diaken	965 846 529
	Wim van Eck	diaken met bijzondere opdracht	
	Kid Verloop	ouderling met bijz. opdracht	
Pastoraal Team	Jan Lanting	voorzitter	965 873 108
Cie. van Ontvangst	Emmie Korthof		649 002 029
Kerkelijk Bureau	Liesbeth Boekhout	vrijdagochtend	966 809 201
	Pieter Doeve	vervanger	
Koster	Gabriël Ruijsenaars		966 882 865
Organisten	vacature		
	Mathijs Mijnders		965 565 247
Geluidsinstallatie	Pieter Faber		965 970 001
Vervoer	Indien u vervoer nodig heeft, neemt u dan na 20.00 uur contact op met Pieter Faber		965 970 001
Financiën	Vrijwillige bijdragen:		
	Spanje:	La Caixa nr. 2100 4453 8802 0001 3092 Tnv. Iglesia Evangelica Holandesa en Benidorm Alfaz del Pi	
	Nederland:	Giro nr. 4499449 T.n.v. Nederlandse Evangelische Gemeente te Benidorm	
Redactie de Schakel	Liesbeth Boekhout		655 189 607
	Irene van Zwieten		965 837 509
Eindredacteur	Kees van Duijn		965 846 638
Abonnement	Giro 4499449, t.n.v. Nederlandse Evangelische Gemeente te Benidorm, “ De Schakel “ Abonnementsgeld 10,00 euro per jaar		
NEGB	Reg. nr. 3034-SE/D	C.I.F.nr. Q 0300385 B.	